

in de nabijheid van het ouderlijk territorium, terwijl de jonge vrouwtjes meestal naar andere gebieden emigreren. Bij de keuze van een territorium bleken bepaalde gebieden favoriet: het betrof hier terreinen waar de eksters minder vaak gestoord werden door zwarte kraaien, b.v. vanwege de grotere dekking van bomen en struiken of door de aanwezigheid van menselijke activiteiten. (bij wegen en woningen e.d.) Zwarte kraaien zijn schuwer dan eksters en wagen zich niet zo dicht onder de mensen. Het is gebleken dat zwarte kraaien grote invloed kunnen hebben op de broedresultaten van de ekster. In de minst favoriete territoria (dus met weinig dekking van bomen en struiken en ver van menselijke activiteiten) was het broedsucces zeer gering door verstoring van zwarte kraaien. Het is dan ook waarschijnlijk dat het afschieten van kraaien bij Haren het gevolg zou hebben gehad, dat de eksterstand zou zijn toegenomen. Eksters kunnen zich tegen kraaien beschermen door dichterbij huizen en dergelijke te gaan broeden en door hun nest te voorzien van de welbekende overkapping.

Aan het begin van de discussie werd door (een duidelijke niet-eksterliefhebber) iemand de vraag gesteld: "Wat willen we nu eigenlijk: Eksters of zangvogels?" Spoedig bleek dat deze zaak zo eenvoudig toch niet ligt. Eksters roven soms de eieren en jonge vogels van de zangvogels, maar tot nu toe is uit geen enkele onderzoek naar voren gekomen, dat er een verband bestaat tussen de dichtheid van de eksterpopulatie en de dichtheid van de zangvogelstand. De schadelijkheid van de ekster is dus nog nooit bewezen.

Over het nut van de ekster is wel iets bekend. Eksternesten worden door roofvogels als b.v. Boomvalk, Torenavalk en Ransuil dankbaar in beslag genomen, zodat de ekster de woningnood onder deze soorten vermindert. Vaak leveren de vogels langdurig strijd om zo'n nest. Het is wel eens voorgekomen dat een uil al een ei had gelegd in een nest, toen het daarna weer door de ekster terug veroverd werd.

Dat het afschieten van eksters in een beperkt gebied niet zinvol is, bleek uit een proef die in de Betuwe werd gehouden. Aan een jagersvereniging werd gevraagd alle eksters in een bepaald gebied uit te roeien. Aldus geschiedde, maar na een jaar was dit effect volkomen te niet gedaan alle opengevallen territoria werden prompt bezet door eksters afkomstig uit andere gebieden.

Het was een leerzame avond. Maar al te vaak blijkt, dat het ingrijpen van de mens, met welke goede bedoelingen soms ook, uit onwetendheid meer schade dan voordeel voor de natuur opleveren.

Na afloop van de avond werd er nog even stevig door gediscussieerd.....over de VOS..... Binnenkort hoopt het bestuur ook hierover een discussieavond te organiseren.

de redactie

geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt

MIDAS DEKKERS OVER NATUURBESHERMERS

Er bestaan enorm uiteenlopende meningen bij mensen van de dierenbescherming en bij mensen van natuurbescherming. Dierenbeschermers maken zich bezorgd over het lot van het individuele dier, natuurbeschermers over het heil der soorten. Als een mus op vreselijke wijze mishandeld wordt, zal de natuurbeschermers dat in principe niet erg vinden, want er zijn al

te veel mussen en op de plaats waar die mus heeft gebroed, komt nu misschien wel een bontgekelkt driebaardstuitpiepervlekkertje. Natuurbeschermers zijn toch meer een soort postzegelverzamelaars die des te meer waarde hechten aan een diersoort naarmate er minder van zijn. Al dat gelul over natuurlijk evenwicht. Neem nu de Panda. Elk kind in Nederland kent de Panda en wil er zelfs nog een rijksdaalder voor uit zijn spaarpotje halen. Er zijn nog een paar honderd Panda's en die zitten ergens in een ver land wat stom aan Bamboe te knagen. Zou het erg zijn voor het natuurlijk evenwicht als de Panda verdwijnt? Natuurlijk niet.

Het natuurlijk evenwicht wordt gemaakt door Jan met de Pet: Spreeuwen, Mussen, Konijnen en Egels, die wij met honderdduizenden op de weg plat rijden.

aldus Midas Dekkers in
Vrij Nederland, 10-09-81

geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt

DE BEVER KAN IN ONS LAND EEN DEEL VAN HET NATUURBEHEER OVERNEMEN

De Stichting Tarpan, die onlangs enkele wilde paarden (wild wel enigszins tussen aanhalingstekens) in ons land heeft ingevoerd, heeft het initiatief genomen om de Bever zijn plaats in de Nederlandse natuur terug te geven. De mogelijkheden worden momenteel in overleg met Staatsbosbeheer onderzocht.

Evenals de paarden, zouden de bevers een natuur beherende taak moeten krijgen. Men denkt aan uitzetten in bijvoorbeeld de Biesbosch en in bepaalde veengaten in Noord-Nederland. De bevers kunnen hier helpen de rietvelden en moerassen in stand te houden.

In vroeger eeuwen was de bever een vrij algemene verschijning in Nederland. Door een intensieve bejaging is het dier in 1827 uitgeroeid. In andere Europese landen zijn al enige tijd geleden met succes bevers uitgezet, ondermeer in het Rhône-gebied en in Zweden.

Eén van de oprichters van de Stichting Tarpan heeft onlangs een bezoek gebracht aan een bever-fokkerij in Polen. Hier worden bevers gefokt en aan het buitenland verkocht voor natuurbeheersmaatregelen.

De stichting verwacht niet dat het bij paarden en bevers zal blijven. Men ziet ook mogelijkheden voor dieren als Wisenten op de Veluwe of Elanden in de Oostvaardersplassen, die ook hier kunnen bijdragen aan de verscheidenheid van de natuur.

Leidse Courant 24
24-09-31

geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt

ZWARE STRAFFEN VOOR HET UITHORSTEN VAN GIERVALKEN

IJslandse Giervalken blijven aantrekkingskracht uitoefenen op onverlaten. Nadat in de zomer van 1977 drie jonge Giervalken op het vliegveld werden aangetroffen, en in 1978 de IJslandse politie twee Duitsers in hechtenis nam, omdat ze zich met allerlei klistereien dagenlang in de buurt van de horsten ophielden, was het de afgelopen zomer weer raak. Drie Oostenrijkers werden tot geldstraffen veroordeeld en het land uitgezet, nadat ze gepoogd hadden negen jonge Giervalken het land uit te smokkelen. De IJslandse regering gaat in het vervolg vrijheidsstraffen opleggen voor het uithorsten. In het Deense parlement zijn vragen gesteld naar de achtergronden van het feit dat op 24 september 1979 een Deense valkenier in Genève aan een Saoedisch vorst twee Groenlandse Giervalken kon overhandigen.

Vogels nr. 6, 1981

geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt